

ἔπειτα καὶ τὴν βαδίσαντος, καὶ ὅλων κινήσεως ὅτι περὶ
 ἄσφατος. ταῦτ' οὐκ ὅτι τὸ δὲ καὶ οὐσία πρὸς ἀλλ'
 ἄποπον. καὶ μὴ δὴ αἰεὶ εἰ καὶ εἰσι, τῶν δὲ τὴν αἰδή-
 ἤνδ' ἔσονται πάντα ὁπλήττων γὰρ ὁ λόγος εἴρη-
 κας. διὰ τὴν οὐκ χωρεῖται ἔσται; ἢ τὴν ὁπλήτη-
 στήν αὐτὴν πρὸς μὴ λίαν δυχερῆς αὐτὴν ἀπὸ τοῦ οὐκ τῶ
 ἀριθμοῦ παντὸς καὶ τὴν μαθηματικῶν, τὸ μὴ δὲν
 συμπεριλαμβάνει δὴ ἡλικίαις τὰ πρῶτα τοῖς ὕστε-
 ρον. μὴ ὄντος γὰρ τῶν ἀριθμῶν, ἔθεν ἢ πῶν τὰ μα-
 γνήθη ἔσται τοῖς μαθηματικῶν μόνον τῶν φαινό-
 μοις. ἢ ἴδωται μὴ ὄντων, ἢ ψυχῆ καὶ τὰ σώματα
 τὰ αἰδήτῶν ἔσται δ' ἢ φύσις ἐπιστοδωδῆς
 ἔσται ἐκ τῶν φαινομένων, ὡς περὶ μαθητικῶν βα-
 γηδία. τοῖς ἢ τὰς ἰδέας πειθεύμεν, τῶντο μὴ
 ἐκ φύσιν ποιῶντος γὰρ τὰ μαγνήθη ἐκ τ' ὅλων καὶ
 ἀριθμῶν ἐκ αὐτῶν τῶν δὴ αἰδ' τὰ μῆκη, ἐκ βιά-
 δος δ' ἴσως τὰ ὁπλήττων, ἐκ τῶν τῆς τετραδῶς
 τὰς φαινόμα, ἢ καὶ ἐξ ἀλλῶν ἀριθμῶν. διαφέρει
 γὰρ οὐδὲν δὴ αἰδ' ταῦτά γε πῶς ἔσονται ἰδέαι ἔσονται,
 ἢ πῶς ὁ τόπος αὐτῶν, καὶ τῶν συμπεριλαμβάνεται τοῖς
 οὐσίαν; ὄντων γὰρ, ὡς περὶ οὐδὲ τὰ μαθηματικῶν,
 οὐδὲ αὐτὰ συμπεριλαμβάνεται. δὴ αἰδ' μὴ οὐδ' ὄν-
 τῶν γὰρ τούτων οὐδὲν ἴσως ἔσται, ἐὰν μὴ πρὸς
 βούληται κινεῖν τὰ μαθηματικῶν, καὶ ποιεῖν
 ἔσται πρὸς ἰδέας ἔσται δ' οὐ καὶ πῶν ὅποια-
 σσῶν ὡς πρὸς ἰδέας λαμβάνοντας μακροποιεῖν καὶ
 σμικρῶν. οὐτοῦ μὴ οὐκ τούτῳ πρὸς γλιχό-
 μῶν τοῖς ἰδέαις τὰ μαθηματικῶν, διαμαρ-
 τῶν ὄντων. οἱ ἢ πρὸς τῶν δὴ αἰδ' ἀριθμῶν ποι-
 ῶντες, τῶν τε τῶν εἰδῶν, καὶ τῶν μαθηματικῶν,
 δὴ αἰδ' ἰδέαις, ἢ τῶν εἴρηκας, ἢ τῶν ἔχοντων αὐτῶν
 πῶν, καὶ ἐκ τῶν ἰδέαις ἔσται ὁ μαθηματικῶν.
 ποιῶντος γὰρ αὐτὸ μεταξὺ τῶν εἰδικῶν καὶ τῶν αἰ-
 δῶν τῶν. εἰ μὴ γὰρ ἐκ τῶν μεγάλων καὶ τῶν μικρῶν
 αὐτὸς ἐκείνων ἔσται τῶν τῶν εἰδῶν, ἐξ ἀλλῶν δὲ πρὸς
 μικρῶν καὶ μεγάλων τὰ γὰρ μαγνήθη ποιεῖ εἰ
 δ' ἢ τῶν πρὸς τῶν εἰδῶν, πλείων τὰ σοιχεῖα ἔσται καὶ εἰ
 ἢ τῶν ἐκ τῶν ἀρχῶν, κινῶν τὸ ὅπλη τούτων ἔ-
 σται τὸ ἔν. ζήτητέον πῶς καὶ ταῦτα πολλὰ τὸ ἔν,
 καὶ ἄμα τὸ ἀριθμῶν γίνεσθαι ἄλλως, ἢ ἐξ ἑνὸς καὶ
 δυαδῶς ἀόριστου, ἀδιώκτον κατ' ἐκείνων.
 πάντα δὴ ταῦτα τῶν δὴ αἰδ', καὶ μὴ καὶ καὶ αὐτὰ
 ἔσται τῶν, καὶ τοῖς δυλογοῦν καὶ εἰς αὐτῶν
 ἔσται ὁ Σιμωνίδου μακρῶς λόγος γίνεται. γὰρ ὁ
 μακρῶς λόγος, ὡς περὶ τῶν δὴ αἰδ' ὄντων, ὄντων μὴ δὲν
 ἔργος λέγεται. φαίνεται ἢ καὶ αὐτὰ τὰ σοι-
 χεῖα τὰ μῆκη καὶ τὸ μικρῶν βούαν ὡς ἐκκῶμα.
 καὶ διώκται γὰρ ἰδέαις ζήτητέον τὸν ἀριθμῶν,
 ἢ καὶ ἢ τὸ ἔν ἑνὸς διπλάσια ὄντων. αὐτῶν ἢ

Cum & ambulationis, & omnino motus
 aliquis terminus sit, sine igitur est quod
 quid, & substantia quædam: At absurdum
 est. At verò etiam sunt, sensibilia sanè om-
 nia erunt: in his namque esse, ratio dixit.
 Cur igitur separata erunt? Item, inquit
 quispiam, qui non admodum facilis sit ad
 credendum, de omni quidem numero, &
 mathematicis, hoc ipsum, quod nihil con-
 ferant inuicem priora posterioribus. Nam
 & numero non existente: nihil minus ma-
 gnitudoines erunt illis qui mathematica
 solum esse aiunt: & his non existentibus,
 anima, & corpora sensibilia. Ex iis verò
 quæ apparent, non videtur natura incon-
 nexa, quemadmodum vitiosa tragædia.
 Qui verò ponunt ideas, hoc quidem eos
 fugit. Ex materia namque, & numero faci-
 unt magnitudines: ex binario quidem,
 longitudines: ex ternario verò fortassis,
 plana. Ex quaternario, solida, aut ex aliis
 numeris: nihil enim interest. Sed utrum
 hæc erunt ideæ? aut quis modus earum est,
 quidve conferunt? Nihil profecto,
 quemadmodum neque mathematica,
 nec istæ conferunt. At verò nec vllū theo-
 rema de eis est, nisi quis velit mathema-
 tica motum efficere, ac proprias quasdam
 opiniones facere. Non est autem difficile,
 eos, qui quascunq. suppositiones sumunt,
 prolixum quippiam facere, atque conne-
 ctere: hi quidem hoc modo mathematica
 ideis annectentes peccant. Primi autem
 duos numeros faciētes, tum idealem, tum
 mathematicum, nullo modo dixerūt, nec
 dicere habent, quomodo, vel ex quo ma-
 thematicus erit: faciunt enim eum me-
 dium inter idealem, & sensibilem. Si en-
 im ex magno, & paruo, idem erit illi, qui
 idearum est. Verum ex alio quodam ma-
 gno, & paruo, magnitudines sanè facit. Si
 autem aliud quoddam dicitur, plura ele-
 menta dicit. Et si principium vtriusque v-
 num quid est, commune quid in his, id v-
 num erit. At querendum est, quomodo
 hæc multa vnum sint. Et simul secundum
 eum, aliter quàm ex vno, & indetermina-
 ta dualitate, numerū fieri impossibile est.
 Hæc itaque omnia irrationabilia sunt, ac
 ipsa sibi ipsis, & bene ratione vrentibus
 compugnant. Videtur in eis esse longus
 Simonidis sermo. Fit namque longus ser-
 mo, quemadmodum is, qui seruorum est,
 cum nihil sanum dicant. Ipsa quoque e-
 lementa magnum & paruum videntur
 conqueri, quod extrahunt: non pos-
 sunt enim vllō modo generare nume-
 rum, nisi eum, qui ab vno duplicatur.
 Inconueniens etiam est, imò impossibile,

B

C

D

E

F